

Janina Kancewicz-Hoffmanowa

"O poezji Wisławy Szymborskiej",
Tadeusz Nyczek, "Miesięcznik
Literacki" nr 3 (1974) : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 17/53, 223

1974

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

(II) MRÓZCZYK Józef: Józefa Bogdana Dziekońskiego postulat literatury i krytyki zaangażowanej. "Prace Polonistyczne" S. XXX:1974 s. 137-144.

Autor przypomina J.B.Dziekońskiego, nowelistę, powieściopisarza i tłumacza, w roli krytyka literackiego. Omawia jego dorobek w tej dziedzinie, motywując podjęcie przez Dziekońskiego działalności krytycznoliterackiej racjami m.in. ideologicznymi ("wymagania ducha czasu"), estetycznymi ("potrzeby naszego piśmiennictwa"), etycznymi ("równouprawienie wobec sztuki"). Opierając się głównie na recenzjach, ukazuje krytyczny stosunek Dziekońskiego do współczesnego polskiego życia literackiego około połowy XIX w. (Szyrmer, Korzeniowski) oraz omawia jego program estetyczny, akcentując zwłaszcza postulat literatury "postępowej w treści i nowoczesnej w formie" i sprzężonej z nią twórczej krytyki.

BP/53/55

A.S.

(II) NYCZEK Tadeusz: O poezji Wisławy Szymborskiej. "Miesięcznik Literacki" 1974 nr 3 s. 59-63.

Punktem wyjścia artykułu jest stwierdzenie, że przełomową rolę w poezji Wisławy Szymborskiej odegrał rok 1956. Świat w jej utworach z wczesnych lat pięćdziesiątych oparty był na prawdach i ocenach niewątpliwych; w październikowych wierszach Szymborskiej wszystko ulega zakwestionowaniu. Zmiana postawy światopoglądowej pociągnęła za sobą zmianę formy poetyckiej: jej podstawą stały się teraz ironia, paradoks i groteska.

BP/53/56

J.K.-H.